

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 59C/2011, referent a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron, dependent de l'Institut Català de la Salut.

Antecedents

Primer.- En data 15/03/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per remissió de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, una reclamació formulada pel Sr. BBB contra l'Hospital Universitari Vall d'Hebron per no haver atès el seu dret d'accés que havia exercit respecte la seva història clínica.

Segon.- En el decurs del procediment de tutela de drets que es va iniciar arran la reclamació formulada, l'Hospital va efectuar les següents al·legacions en escrit de data 08/04/2011:

- Que l'arxiu separa la documentació relativa a la història clínica, d'una banda, *“en sobre blanc, la documentació activa d'hospitalització i carpeta consulta externa”*; i de l'altra, en un *“sobre verd, la carpeta de registres d'infermeria i exploracions complementàries.”*
- Que d'acord amb la darrera anotació al registre de sortides, la història clínica de la persona reclamant va ésser lliurada al Servei de Dermatologia en data 14/08/2007.
- Que l'arxiu *“no localitza la història del procés hospitalari.”*
- Que l'01/12/2010 es va localitzar el *“sobre verd”* i es va enviar per correu certificat al reclamant.
- Que aquest enviament va ser retornat pel servei de correus, així com que, una vegada es va contactar telefònicament amb la persona reclamant, es va tornar a enviar el 15/12/2010.
- Que l'arxiu *“continua la recerca seguint el protocol d'estratègies en la recerca de la història clínica, i tan aviat es localitzi, li serà lliurada al pacient.”*

Tercer.- Mitjançant resolució de data 28/04/2011, la directora de l'Autoritat va estimar la reclamació de dret d'accés formulada pel Sr. BBB. En el punt tercer de la part dispositiva de la dita resolució es determinava *“Ordenar a l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat que dugui a terme actuacions d'investigació amb la finalitat d'esbrinar les circumstàncies dels fets objecte del present procediment i els subjectes responsables”*, atès que dels fets abordats en el dit procediment de tutela de drets se'n podia inferir un eventual incompliment de la normativa reguladora del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal en allò referent a les mesures de seguretat.

Donant compliment a allò disposat a la resolució referida, es va iniciar una informació prèvia (núm. 178/2011), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal de comprovar la realitat dels fets i a fi d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Quart.- En data 20/07/2011, el cap de l'Àrea d'Inspecció, una inspectora i un auditor de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades van efectuar una inspecció presencial a les dependències de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron, inspecció relacionada amb diverses informacions prèvies iniciades per l'Autoritat (entre elles la IP 178/2011), el resultat de la qual consta a l'acta d'inspecció incorporada a les actuacions. En l'acte d'inspecció els representants de l'Hospital manifestaren el següent:

a) En relació al format mitjançant el qual es conserven les històries clíniques, els representats de l'Hospital manifesten que una part es conserva en format paper i una altra part està informatitzada (aplicatiu SAP).

b) Quant als fitxers no automatitzats (en suport paper), l'organització de l'arxiu és la següent: consta de 310.000 històries clíniques actives arxivades a la sala d'arxius ubicada al 2° soterrani de l'àrea Materno-Infantil de l'Hospital, 28.800 d'històries també actives emmagatzemades a un arxiu ubicat al carrer Almogàvers; i, per últim, 1.100.000 d'històries passives que es troben emmagatzemades en un arxiu a Mollet del Vallès del qual està encarregada una empresa externa.

c) L'accés a la sala d'arxiu ubicada al 2° soterrani de l'àrea Materno-Infantil està limitada als treballadors de la Unitat d'Arxius (38 persones) i persones investigadores que tenen expressament permès l'accés. L'accés a aquest soterrani es controla mitjançant dues persones que estan en una taula de recepció situada a la part esquerra de l'entrada a la Unitat.

d) Que les històries clíniques originals poden sortir de l'arxiu. En aquest cas al sobre on s'introdueix es col·loca un identificador del lloc de destinació que s'introdueix a l'aplicatiu SAP, el que permet saber en tot moment quin servei té la història. Així mateix, també s'introdueix a l'aplicatiu el moment en què es retorna la història a la Unitat d'Arxius.

e) En relació a la història clínica relativa al Sr. BBB manifesten que continua il·localitzable una part de la història clínica, la qual consta que es va lliurar el 2007 al Servei de dermatologia i no es té constància de la devolució a l'Arxiu. Actualment s'ha requerit a diferents Unitats informació per tal de reconstruir la història clínica en la mesura del possible.

Cinquè.- En el marc de la informació prèvia es va comprovar que el responsable del "*Fitxer de pacients de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron*" és el mateix Hospital (centre de titularitat pública integrat en la xarxa sanitària de l'ICS), segons preveu l'Ordre SLT/519/2006, de 3 de novembre, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal en l'àmbit del Departament de Salut, publicada al Diari Oficial de la Generalitat el 10/11/2006 i inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya dependent d'aquesta Autoritat.

Sisè.- En data 26/10/2011, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Hospital Universitari Vall d'Hebron, per una presumpta infracció de caràcter greu prevista a l'article 44.3.h) de la LOPD en relació amb l'article 9 de la mateixa disposició legal. Aquest acord d'inici es va notificar a l'entitat imputada el dia 02/11/2011, juntament amb el plec de càrrecs.

En el plec de càrrecs es concedia a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Setè.- Dins del termini concedit a l'efecte, l'Hospital va formular al·legacions al plec de càrrecs, les quals foren analitzades a l'apartat tercer dels fonaments de dret de la proposta de resolució.

Vuitè.- En data 02/02/2012 es va dictar proposta de resolució per part de la instructora d'aquest procediment, la qual fou notificada a l'Hospital el dia 07/02/2012. En aquesta proposta de resolució es concedia un termini de deu dies, comptadors a partir de l'endemà de la data de notificació, per tal que l'entitat imputada formulés les al·legacions que estimés convenientes.

Novè.- Mitjançant escrit de data 08/03/2012, rebut a l'Autoritat el 12/03/2012, l'Hospital ha formulat al·legacions a la proposta de resolució. Tot i haver-se presentat fora de termini, aquestes al·legacions s'analitzen en el fonament de dret tercer d'aquesta resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- En el decurs del procediment de tutela núm. 18/2011 que l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va iniciar arran la reclamació formulada pel Sr. BBB -pacient de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron-, es va posar de manifest que l'Hospital no localitzava part de la història clínica d'aquesta persona. No consta a dia d'avui que la citada documentació mèdica hagi estat localitzada.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'Hospital ha formulat al·legacions, tant contra el plec de càrrecs –les quals que ja foren analitzades en la proposta de resolució formulada per la instructora-, com davant la proposta de resolució. Pel que fa a les al·legacions a la proposta de resolució, es fa necessari assenyalar que s'han presentat de manera extemporània, ja que el termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions s'acabava el dia 18/02/2012, i no s'han presentat fins el 12/03/2012. En qualsevol cas, es considera

oportú donar resposta a les dites al·legacions que reiteren les formulades davant el plec de càrrecs.

L'entitat imputada ha admès expressament en el si d'aquest procediment que, efectivament, part de la història clínica del Sr. BBB es troba il·localitzable, si bé esgrimeix en la seva defensa *"la manca de voluntarietat o negligència"*.

Respecte a aquesta al·legació basada en la manca de concurrència de l'element subjectiu de la infracció, cal acudir a la doctrina jurisprudencial, tant del Tribunal Suprem, com del Tribunal Constitucional. D'acord amb aquesta doctrina, la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació del "ius puniendi" de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa, que també es pot predicar del tenor literal de l'article 130.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre que estableix que *"només poden ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques o jurídiques que en resultin responsables, encara que només sigui per simple inobservança"*.

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, per totes les de 16 i 22 d'abril de 1991, considera que d'aquest element de culpabilitat es desprèn que l'acció o omissió qualificada com a infracció sancionable administrativament, ha de ser en tot cas, imputable al seu autor, per dol o imprudència, negligència o ignorància inexcusable. També l'Audiència Nacional, en la Sentència de 29 de juny de 2001, precisament en matèria de protecció de dades de caràcter personal, ha declarat que per apreciar aquest element de culpabilitat *"basta la simple negligència o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar diligencia..."*.

També resulta d'interès la SAN de 08/10/2003, que explicita el següent:

"Por tanto, en contra de lo ordenado en el art. 11.1 de la Ley 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, la entidad recurrente, comunicó a un tercero datos de carácter personal sin el consentimiento del afectado, sin concurrir las causas establecidas en apartado 2 de dicho artículo para que no se precise del consentimiento, y sin que su conducta se encuentre amparada en el art. 12 de la misma Ley.

SEXO

Por lo que afecta a la culpabilidad, ha de decirse que generalmente este tipo de conductas no tienen un componente doloso, y la mayoría de ellas se producen sin malicia o intencionalidad. Basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar la diligencia para evitar, como en el caso que nos ocupa, un tratamiento de datos personales sin consentimiento de la persona afectada, lo que denota una falta evidente en la observancia de esos deberes que conculcan claramente los principios y garantías establecidas en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, concretamente el del consentimiento del afectado".

Així mateix, la sentència del Tribunal Suprem de 25/01/2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades, es basa en la diligència exigible i estableix que la intencionalitat no constitueix un requisit necessari per tal que una conducta sigui considerada culpable.

Pel que fa al grau de diligència exigible, la SAN de 14/12/2006 enuncia: *"el Tribunal Supremo considera que existe imprudencia siempre que se desatiende un deber legal de cuidado, es decir, cuando el sujeto infractor no se comporta con la diligencia exigible. Y el grado de diligencia exigible habrá de determinarse en cada caso en atención a las circunstancias concurrentes, tales como el especial valor del bien jurídico protegido, la profesionalidad exigible al infractor, etc."*

I val a dir que aquest grau de diligència s'ha d'exigir amb major intensitat quan es tracten dades personals relatives a la salut, com el que es dona en el cas aquí analitzat. Així, la SAN de 18/01/2007 argumentava el següent:

"La culpabilidad, en el caso examinado, se manifiesta en la diligencia que ha de ser predicable en cualquier caso, pero enfatizando cuando se trata de datos que, por su propia naturaleza, afectan a la salud, a la vida sexual (artículo 7.3 de la LO 15/1999), incluso a la ideología y religión de las personas (artículo 7.2 de la misma ley), al tratarse de consultas ginecológicas. Téngase en cuenta que en las historias clínicas consta el motivo de la consulta, los antecedentes de la paciente, sus alergias, la medicación que sigue por cualquier otra enfermedad, resultado de la exploración física, el juicio clínico del facultativo y el tratamiento que corresponde. Y, en fin, estos datos, que no son solo datos personales sino que claramente afectan a la intimidad de los pacientes, aparecen puestos a disposición de los transeúntes que paseen en las inmediaciones del contenedor donde fueron abandonadas las copias de las historias clínicas, lo que revela una ostensible falta de diligencia y cuidado.

Esa falta de diligencia, en fin, configura el elemento culpabilístico de la infracción administrativa y resulta imputable a la recurrente. En definitiva, concurren los requisitos exigibles para que la conducta sea culpable, pues la voluntariedad reviste forma de culpa en este caso, y porque no estamos ante un mero error".

En el present cas s'ha de concloure que, si bé la conducta no té un component dolós, es considera comesa la infracció per la simple negligència o incompliment del deure que la normativa imposa al responsable del fitxer o tractament de dades, ja que l'Hospital havia d'extremar la seva diligència per tal d'evitar que part de la història clínica del Sr. BBB s'extraviés. En definitiva, de l'aplicació de la citada doctrina jurisprudencial a l'específic cas aquí tractat, s'ha de concloure que en la conducta de l'Hospital concorre l'element de culpabilitat exigít per l'article 130.1 de la Llei 30/1992, per tal de determinar que s'ha incorregut en una vulneració de la normativa de protecció de dades, en relació als fets aquí imputats.

Vist l'anterior, l'al·legació formulada per l'Hospital Universitari Vall d'Hebron en el curs d'aquest procediment sancionador no desvirtua els fets imputats, ni la seva qualificació jurídica.

Tercer.- L'article 44.3.h) de la LOPD tipifica com a infracció greu:

“Mantenir els fitxers, locals, programes o equips que continguin dades de caràcter personal sense les degudes condicions de seguretat que es determinin per via reglamentària.”

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 9 de la LOPD, relatiu al principi de seguretat de les dades personals, disposa:

- “1. El responsable del fitxer i, si s'escau, l'encarregat del tractament han d'adoptar les mesures de caràcter tècnic i organitzatiu necessàries que garanteixin la seguretat de les dades de caràcter personal i n'evitin l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat, tenint en compte l'estat de la tecnologia, la naturalesa de les dades emmagatzemades i els riscos a què estan exposats, tant si provenen de l'acció humana o del medi físic o natural.*
- 2. No s'han de registrar dades de caràcter personal en fitxers que no compleixin les condicions que es determinin per via reglamentària en relació amb la seva integritat i seguretat i a les dels centres de tractament, locals, equips, sistemes i programes.*
- 3. S'han d'establir per reglament els requisits i les condicions que han de complir els fitxers i les persones que intervinguin en el tractament de les dades a què es refereix l'article 7 d'aquesta Llei.”*

L'article 9 de la LOPD transcrit imposa al responsable del fitxer l'obligació d'adoptar de manera efectiva les mesures de seguretat previstes a la normativa que garanteixin la seguretat de les dades i n'evitin l'alteració, pèrdua, tractament o accés no autoritzat. Això comporta que la persona titular de les dades ha de tenir la garantia que aquestes estaran segures. Per tant, el responsable de fitxer té el deure d'actuar amb la diligència necessària per tal que la seguretat de les dades no es vegi disminuïda.

Aquesta necessitat d'especial diligència en la custòdia de la documentació per part del responsable del fitxer ha estat recollida en nombroses sentències, per totes la SAN de 22/04/2009.

“En materia de implantación de medidas de seguridad, resulta que esta Sala de la Audiencia Nacional, resolviendo supuestos anteriores en los que los hechos se tipificaron conforme al mismo precepto de la Ley 15/1999 , ha establecido la siguiente doctrina (SAN de 28 de marzo de 2006 Rec. 478/2004 ó SAN de 12 de Noviembre de 2008 Rec. 589/2007): «No basta con la adopción de cualquier medida, pues deben ser las necesarias para garantizar aquellos objetivos que marca el precepto. Y, por supuesto, no basta con la aprobación formal de las medidas de seguridad, pues resulta exigible que aquéllas se instauren y pongan en práctica de manera efectiva. Así, de nada sirve que se aprueben unas instrucciones detalladas sobre el modo de proceder para la recogida y destrucción de documentos que contengan datos personales si luego no se exige a los empleados (...) la observancia de aquellas instrucciones.

Hemos considerado, en consecuencia, que se impone una obligación de resultado, consistente en que se adopten las medidas necesarias para evitar que los datos se pierdan, extravíen o acaben en manos de terceros. En definitiva toda responsable de un fichero (o encargada de tratamiento) es, por disposición legal, una deudora de seguridad en materia de

datos, debiendo asegurarse de que dichas medidas o mecanismos se implementen de manera efectiva en la práctica sin que, bajo ningún concepto, datos bancarios o cualesquiera otros datos de carácter personal puedan llegar a manos de terceras personas»”.

A tot això, cal afegir que la normativa sectorial sanitària imposa un seguit de deures al responsable del fitxer respecte a l'arxiu i custòdia de les històries clíniques. Així, la Llei estatal bàsica 41/2002, de 14 de novembre, d'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, estableix les següents obligacions:

Article 7

“1. Qualsevol persona té dret al fet que es respecti el caràcter confidencial de les dades referents a la seva salut, i que ningú no hi pugui accedir sense autorització prèvia emparada per la llei.

2. Els centres sanitaris han d'adoptar les mesures oportunes per garantir els drets a què es refereix l'apartat anterior, i han d'elaborar, quan sigui escaient, les normes i els procediments protocolitzats que garanteixin l'accés legal a les dades dels pacients”.

Article 14

“(…)

2. Cada centre ha d'arxivar les històries clíniques dels seus pacients, sigui quin sigui el suport, paper, audiovisual, informàtic o d'un altre tipus en què constin, de manera que en quedin garantides la seguretat, la conservació correcta i la recuperació de la informació. (...)

3. Les administracions sanitàries han d'establir els mecanismes que garanteixin l'autenticitat del contingut de la història clínica i dels canvis que s'hi hagin produït, així com la possibilitat de reproduir-la en el futur.

4. Les comunitats autònomes han d'aprovar les disposicions necessàries perquè els centres sanitaris puguin adoptar les mesures tècniques i organitzatives adequades per arxivar i protegir les històries clíniques i evitar-ne la destrucció o la pèrdua accidental.”

Article 17

“1. Els centres sanitaris tenen l'obligació de conservar la documentació clínica en condicions que en garanteixin el manteniment correcte i la seguretat, encara que no necessàriament en el suport original, per a la deguda assistència al pacient durant el temps adequat en cada cas i, com a mínim, cinc anys comptats des de la data de l'alta de cada procés assistencial. (...)

6. Són aplicables a la documentació clínica les mesures tècniques de seguretat que estableix la legislació reguladora de la conservació dels fitxers que contenen dades de caràcter personal i, en general, la Llei orgànica 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal.”

Article 19

“El pacient té dret al fet que els centres sanitaris estableixin un mecanisme de custòdia activa i diligent de les històries clíniques. Aquesta custòdia ha de permetre la recollida, la integració, la recuperació i la comunicació de la informació sotmesa al principi de confidencialitat d'acord amb el que estableix l'article 16 d'aquesta Llei”.

Per la seva banda, la Llei catalana 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, determina el següent:

Article 5

“1. Tota persona té dret que es respecti la confidencialitat de les dades que fan referència a la seva salut. Igualment, té dret que ningú que no hi estigui autoritzat hi pugui accedir si no és emparant-se en la legislació vigent.

2. Els centres sanitaris han d'adoptar les mesures oportunes per a garantir els drets a què es refereix l'apartat 1, i a aquest efecte han d'elaborar, si escau, normes i procediments protocol·litzats per a garantir la legitimitat de l'accés a les dades dels pacients.”

Article 9

“(…)

2. El centre ha d'emmagatzemar les històries clíniques en instal·lacions que en garanteixin la seguretat, la conservació correcta i la recuperació de la informació. (...)

4. Els centres sanitaris han de prendre les mesures tècniques i organitzatives adequades per a protegir les dades personals recollides i evitar-ne la destrucció o la pèrdua accidental, i també l'accés, l'alteració, la comunicació o qualsevol altre processament que no siguin autoritzats”.

Article 12 (en la redacció donada per la Llei 16/2010, del 3 de juny).

“(…)

2. La història clínica s'ha de conservar en les condicions que garanteixin l'autenticitat, la integritat, la confidencialitat, la preservació i el manteniment correcte de la informació assistencial registrada, i que n'assegurin la reproductibilitat completa en el futur, durant el temps en què sigui obligatori conservar-la, independentment del suport en què es trobi, que no ha d'ésser necessàriament el suport original.

3. En el procés de translació de la informació de la història clínica, des del suport original a un altre suport, tant si és digital com d'una altra naturalesa, s'ha de garantir la inalterabilitat, l'autenticitat i la perdurabilitat de la informació assistencial, i també la confidencialitat de les dades i de la informació que contenen. Les mesures tècniques i organitzatives de seguretat que s'adoptin a aquest efecte han d'ésser recollides per protocols interns aprovats per la direcció del centre sanitari, que s'han de basar en els criteris aprovats per la comissió tècnica a què fa referència la disposició final primera.

4. De la història clínica s'ha de conservar, juntament amb les dades d'identificació de cada pacient, com a mínim durant quinze anys des de la data d'alta de cada procés assistencial, la documentació següent (...)

6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir un cop hagin transcorregut cinc anys des de la data d'alta de cada procés assistencial”.

Article 14

“El pacient té dret que els centres sanitaris estableixin un mecanisme de custòdia activa i diligent de les històries clíniques. Aquesta custòdia ha de permetre la recollida, la recuperació, la integració i la comunicació de la informació sotmesa al principi de confidencialitat en els termes establerts per l'article 11 d'aquesta Llei”.

Aquesta Autoritat considera que dels fets provats en aquest procediment s'infereix que l'Hospital, en la seva qualitat del responsable del “Fitxer de pacients de l'Hospital Universitari

Vall d'Hebron", que conté les dades de salut dels seus pacients, no va adoptar les mesures necessàries per garantir la seguretat de les dades de caràcter personal i evitar la seva alteració i pèrdua, tal com ho acredita el fet que part de la història clínica del Sr. BBB estigui il·localitzable.

Fent ús de les facultats que em confereix l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Hospital Universitari Vall d'Hebron ha comès una infracció de caràcter greu tipificada a l'article 44.3.h) de la LOPD, en relació a l'article 9 de la LOPD.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació d'aquesta resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'Hospital Universitari Vall d'Hebron pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'Hospital Universitari Vall d'Hebron pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans i Perelló

Barcelona, 29 de març de 2012